

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.5.2013
COM(2013) 379 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

**om gennemførelsen af de overordnede retningslinjer i den økonomiske politik i de lande,
der har euroen som valuta**

{SWD(2013) 379 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om gennemførelsen af de overordnede retningslinjer i den økonomiske politik i de lande, der har euroen som valuta

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 12, stk. 2,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen³,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet⁴,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Eurogruppen har et særligt ansvar i forbindelse med den økonomiske styring i euroområdet. Den økonomiske krise blotlagde de nære indbyrdes forbindelser i euroområdet og understregede behovet for en sammenhængende fælles politik, som afspejler de afsmittende virkninger mellem de lande, der har euroen som valuta, og for effektive foranstaltninger til politisk koordination til hurtigt at kunne reagere på ændringerne i det økonomiske miljø.
- (2) Ved at undertegne traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union den 2. marts 2012 har de medlemsstater, der har euroen som valuta, givet tilsagn om en række yderligere vidtrækkende politikreformer og politisk samordning. Ikrafttrædelsen af den såkaldte "twopack"⁵ i 2013 vil yderligere udbyde samordningen af den budgetmæssige og økonomiske politik i euroområdet.
- (3) Arbejdet med yderligere at udbygge Den Økonomiske og Monetære Union er i gang. Den 28. november 2012 fremlagde Kommissionen en meddelelse om en plan for en

---

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

³ COM(2013) 379 final.

⁴ P7_TA(2013)0052 og P7_TA(2013)0053.

⁵ KOM(2011)821 endelig og KOM(2011)819 endelig.

udbygget og egentlig økonomisk og monetær union⁶. Planen skildrede rationale bag og målene for en egentlig ØMU samt de instrumenter og foranstaltninger, der skal bidrage til at nå disse mål. Hensigten med planen var at indlede en europæisk debat. Den 12. september 2012 fremlagde Kommissionen en køreplan for oprettelse af en bankunion⁷. Forslaget blev ledsaget af et forslag til to forordninger med henblik på oprettelse af den fælles tilsynsmekanisme⁸. Den 5. december 2012 udsendte formanden for Det Europæiske Råd en rapport, som blev udarbejdet i tæt samarbejde med formændene for Kommissionen, Eurogruppen og ECB, og som indeholdt en specifik og tidsbunden køreplan for gennemførelsen af en egentlig Økonomisk og Monetær Union. Rapporten var bygget op omkring integrerede finansielle, budgetmæssige og økonomiske politiske rammer og styrket demokratisk legitimitet og ansvarlighed. Den 14. december 2012 besluttede stats- og regeringscheferne at arbejde videre med køreplanen for gennemførelse af ØMU'en under anerkendelse af den indbyrdes afhængighed, der findes mellem økonomierne i medlemsstaterne i euroområdet, og de fordele, som stabilitet i euroområdet kan bringe dets medlemmer og hele Den Europæiske Union.

- (4) Europa-Parlamentet har været behørigt inddraget i det europæiske semester og gav udtryk for sin holdning til uddybningen af den økonomiske og monetære union i sin beslutning af 20. november 2012 "Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union"⁹.
- (5) Krisestyringen i euroområdet har været karakteriseret af stor beslutsomhed. Der hersker ingen tvivl om alle medlemsstaternes og EU-institutionernes indsats for at værne om euroområdets integritet. Med henblik på fuldt ud at sikre en effektiv samordning i euroområdet skal styringen af euroområdet gøres mere effektiv, og Eurogruppens krisestyring skal forbedres yderligere. Det er ligeledes nødvendigt at styrke koordineringen for at opnå en sammenhængende, fælles politik i euroområdet og sikre, at de nødvendige politiske tiltag gennemføres. Gennemførelsen af disse mål vil øge borgernes og markedernes tillid og dermed bidrage til økonomisk genopretning og finansiell stabilitet i euroområdet.
- (6) Implementeringen af twopacken styrker yderligere budgetkontrollen i euroområdet. Med twopack-lovgivningen får Eurogruppen tildelt en rolle i drøftelsen af de individuelle medlemsstaters budgetudkast samt budgetudsigterne i euroområdet med henblik på at sikre en hensigtsmæssig samlet finanspolitik. Disse drøftelser finder sted på baggrund af Kommissionens udtalelser om eurolandenes budgetudkast og Kommissionens samlede vurdering af, hvordan budgetudkastene og deres indbyrdes samspil påvirker euroområdet. Udfordringen for den finanspolitiske konsolidering i euroområdet er med tiden at bringe gældskvoten på en fast nedadgående kurs. Dette kan opnås ved at føre differentierede vækstfremmende politikker for finanspolitisk konsolidering samtidig med, at vækstpotentialet i euroområdet stimuleres. Den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten sigter mod strukturel budgettilpasning under hensyntagen til de forskellige risici for bæredygtigheden, der findes på tværs af grænserne, både på kort og mellemlang sigt, og tillader de automatiske stabilisatorer at operere sammen med tilpasningen. Den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten sigter mod en gradvis tilpasning i retning af den mellemfristede

---

⁶ COM (2012) 777 final.

⁷ COM (2012) 510 final.

⁸ KOM(2012)511 endelig og KOM(2012)512 endelig.

⁹ Beslutning af 20. november 2012, "Hen imod en egentlig Økonomisk og Monetær Union" (P7_TA(2012)0430).

målsætning med en årlig strukturel forbedring på 0,5 % af BNP som benchmark. Den kan ændres på landespecifik basis under hensyntagen til konjunkturudviklingen og risikoen for gældsbetjeningen. Hvis sammensætningen af de offentlige udgifter og indtægter bedre afspejler, hvordan de forskellige udgiftsposter og indtægtskilder påvirker væksten, vil det styrke troværdigheden af finanspolitikken på mellemlang sigt. Desuden kan økonomiens vækstpotentiale stimuleres ved at iværksætte yderligere strukturreformer og anvende de budgetmæssige råderum til at fremme offentlige investeringer i euroområdet inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten.

- (8) I forhold til 2012 er både de fleste risikoindikatorer i forbindelse med EU's finansmarkeder og stemningen på markedet forbedret, eftersom de selvopfyldende og destruktive tillidsspiraler er aftaget i styrke. Der sker dog stadig en vis fragmentering af markedet. De forbedrede finansieringsbetingelser i banksektoren mangler stadig at give resultater i form af genoptaget långivning til realøkonomien, og der er stadig store forskelle blandt medlemsstaterne for så vidt angår bankernes låneaktiviteter og omkostningerne i forbindelse med at yde finansiering til den private sektor. De største udfordringer i den aktuelle konjunktur er en forsvarlig nedgearing både i banksektoren og i den ikke-finansielle private sektor og samtidig at sikre tilstrømningen af ny kredit til produktive formål til realøkonomien og navnlig til SMV'erne.
- (9) En yderligere oprydning af bankernes balance og fortsat styrkelse af egenkapitalbufferne, hvor der er behov for det, kan bidrage til genoprettelsen af kreditstrømmene. I den forbindelse vil vurderingen af bankernes aktiver og de stresstests, som den fælles tilsynsmekanisme og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foretager, medføre større gennemsigtighed af bankernes balance, bidrage til at identificere de sidste sårbare punkter og dermed øge tilliden til hele sektoren. Risikoen for yderligere fragmentering af finansmarkederne og finansielle uroligheder illustrerer, hvor vigtigt det er, at euroområdet hurtigt gør fremskridt med etableringen af bankunionen og samtidig undgår at skride til ad hoc-løsninger for afvikling af banker.
- (10) For at forbedre produkt- og arbejdsmarkedernes funktion er der behov for strukturreformer i hele euroområdet med henblik på at fremme konkurrencen, styrke den igangværende tilpasningsproces og sikre en bæredygtig omfordeling af ressourcerne. Desuden spiller strukturreformer en afgørende rolle i forbindelse med nedgearingen. I underskudslandene medfører en genoptaget konkurrenceevne en stigning i nettoeksporten, hvilket bidrager til at skabe balance i vækstmønsteret i retning af mere produktive og mindre arbejdskraftintensive sektorer for handelsbare varer, samtidig med at det stimulerer den økonomiske genopretning og nedbringer gælden. Samtidig kan reformer i overskudslandene med henblik på at forbedre konkurrencen bidrage til en omfordeling af ressourcerne og stimulere investeringerne i sektorerne for ikkehandelsbare varer. Det vil forstærke den indenlandske efterspørgsels bidrag til vækstsammensætningen og skabe en mere symmetrisk tilpasning i euroområdet. På samme tid har krisen haft meget asymmetriske virkninger på beskæftigelsen i eurolandene, idet de lande, der blev hårdest ramt, også er dem, der oplever den største afmatning i den indenlandske efterspørgsel som følge af udviklingen på de løbende poster. Hvis konjunkturarbejdsløsheden ikke begrænses effektivt og hurtigt, kan der opstå en såkaldt hysteresis-effekt, hvorved arbejdsløsheden bider sig fast og bliver mindre følsom over for løndynamikken. Det er derfor særlig vigtigt at iværksætte strukturreformer af arbejdsmarkedet for at nedbringe truslen mod den sociale samhørighed og det kommende vækstpotentiale i euroområdet. Ved at undertegne traktaten om stabilitet, samordning og styring i den

Økonomiske og Monetære Union den 2. marts 2012 forpligtede medlemsstaterne i euroområdet sig til forudgående samordning af deres nationale planer for omfattende økonomiske reformer. Virkningerne af de foranstaltninger, der allerede er vedtaget, bør overvåges af Eurogruppen med henblik på at tilskynde til yderligere handling, hvor det er nødvendigt, og øge ambitionerne i forbindelse med reformerne, i overensstemmelse med de landespecifikke henstillinger,

HENSTILLER, at medlemsstaterne i euroområdet i perioden 2013-2014 træffer foranstaltninger på egen hånd og i fællesskab, uden at det dog berører Rådets beføjelser hvad angår samordningen af medlemsstaternes økonomiske politik, men især i forbindelse med samordningen af den økonomiske politik inden for rammerne af Eurogruppen, med henblik på at:

1. tage fælles skridt i Eurogruppen for at sikre en sammenhængende politik på tværs af euroområdet og vedtage de nødvendige politiske beslutninger for at sikre euroområdets gode funktion. Give Eurogruppen beføjelse til at spille en central rolle under de skærpede tilsynsrammer, der gælder for eurolandene, i forbindelse med samordningen og overvågningen af reformer på nationalt plan og i euroområdet, som er nødvendige for et stabilt og robust euroområde og for at sikre politisk sammenhæng
2. sikre, at Eurogruppen overvåger og samordner eurolandenes finanspolitik og den underliggende samlede finanspolitik i euroområdet med henblik på at sikre en vækstfremmende og differentieret finanspolitik. Med henblik herpå bør Eurogruppen drøfte Kommissionens udtalelser vedrørende budgetudkastene for hvert enkelt euroland samt budgetsituationen og -udsigterne i euroområdet på baggrund af Kommissionens overordnede vurdering af budgetudkastene og deres indbyrdes samspil. Samordningen skal bidrage til at sikre, at den finanspolitiske konsolidering foregår i et differentieret tempo i henhold til de finanspolitiske og økonomiske forhold i eurolandene, idet budgettilpasningen er defineret i strukturelle termer, så de autonome stabilisatorer kan fungere sammen med tilpasningen, og at den finanspolitiske konsolidering med henblik på at øge troværdigheden af finanspolitikken på mellemlang sigt støttes af en overordnet effektiv og vækstfremmende sammensætning af udgifter og indtægter samt af hensigtsmæssige strukturreformer, der stimulerer det økonomiske vækstpotentiale
3. vurdere, inden for rammene af Eurogruppen, årsagerne til forskelle i långivningen på tværs af eurolandene, navnlig til SMV'erne. Undersøge konsekvenserne ved fragmenteringen af finansmarkederne i euroområdet og finde løsninger herpå
4. bygge videre på de seneste års rekapitalisering og omstrukturering, fremme yderligere oprydning af bankernes balancer med henblik på at vende fragmenteringen af det indre marked og forbedre kreditstrømmen til realøkonomien, navnlig til SMV'erne. Med henblik herpå: a) sikre, at den vurdering af bankernes aktiver og de stresstests, som den fælles tilsynsmekanisme foretager i samarbejde med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, gennemføres i overensstemmelse med den vedtagne tidsplan, b) sikre lige vilkår angående krav til byrdefordeling i forbindelse med rekapitaliseringen af banker, c) indføre troværdige finanspolitiske bremseklodser til eventuel rekapitalisering af banker, inden der foretages en vurdering af aktiver og stresstests, d) fjerne bankernes incitamenters som følge af overvågningen til aktiv/passiv-styring inden for de nationale grænser, og e) fremskynde oprettelsen af en bankunion, der omfatter en fælles tilsynsmekanisme, en fælles afviklingsmekanisme, en redningsmekanisme, en fælles afviklingsfond og et

fælles finanspolitisk sikkerhedsnet, herunder muligheden for direkte rekapitalisering af finansielle institutter

5. samordne større planer om økonomiske reformer i de medlemsstater, der har euroen som valuta, ex ante. Overvåge gennemførelsen af strukturreformer, navnlig på arbejds- og produktmarkederne, og vurdere deres virkninger på euroområdet under hensyntagen til Rådets henstillinger til de enkelte eurolande. Fremme yderligere tilpasning i euroområdet og sikre, at det foregår på afbalanceret og velstruktureret vis ved nøje at følge de reformer, der afhjælper fordrejningerne i opsparings- og investeringsadfærden i både de medlemsstater, der har overskud, og dem, der har underskud på de løbende poster. Træffe de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre proceduren i forbindelse med makroøkonomiske underskud, navnlig ved at vurdere fremskridtene i de reformtilsagn, som de medlemsstater, der oplever uforholdsmæssigt store ubalancer, har givet, og gennemførelsen af reformer i de medlemsstater, der oplever ubalancer, som kræver øjeblikkelig handling for at begrænse negative spill-overs til resten af euroområdet.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand